

KANAL - NYT

Nr. 10

Sommer 2018

Kanal-Nyt nr. 10 - 2018

Redigeret af Bente og Finn Carpentier, Marcussens Bro 4.

Befrielsesaftenen på Marcussens Bro

Den 4. maj 1945 blev Danmark befriet efter at have været besat af Tyskland i 5 år fra 9. april 1940.

På Marcussens Bro er der vist kun ganske få, der kan erindre befrielsesaftenen i befrielsesåret, men allerede 4. maj om aftenen i 1945 efter at befrielsesbudskabet havde lydt, rev mange deres mørklægningsgardiner ned, smed dem ud af vinduerne og satte ild til dem til regulære bål i gaderne.

Sideløbende hermed blev der sat lys i vinduerne rigtig mange steder for at markere, at de fem onde og mørke år var slut.

Den skik lever stadig om end måske nok i mindre omfang i dag end tidligere i takt med, at afstanden til det, der skete dengang, bliver stadig større.

Men stadig er der steder - også på Marcussens Bro - hvor gardinerne rulles op og de levende lys findes frem og sættes i vinduet.

Det ser hyggeligt ud, men det er en hygge, man skal tage sig tid til at tænke lidt over. Det er på baggrund af det, der skete dengang, at vi i dag lever på et sted og i et land, hvor livet er værd at leve.

Det er hyggeligt med lysene, men det er vigtigt at gøre sig klart, at netop majdagens lys symboliserer sejren over ondskabens mørke og åbnede vejen ind i en fremtid, som blev min og din.

Vi fik lov til at leve i frihed og fred, fordi der var nogle, der stod op mod mørket.

Det skal vi glæde os over - og måske tænde et lys for!

Finn Carpentier

Arbejdsdag på Marcussens Bro

Der var dømt fælles arbejdsdag på Marcussens Bro lørdag 5. maj, og mange var mødt frem for at være med, og der blev gået til den hele vejen rundt.

Fælleshuset fik en ordentlig omgang. Der blev luget og fejjet. Græskanter blev skåret til og pyntet af - og så fik vi installeret vores robotplæneklipper.

Dette sidste var vist et lidt større projekt, end påregnet, og det tog en hel del tid, men resultatet synes at

Kanterne klippes

- og der luges

være godt. Vi fik bygget hus til robotten, så den kan køre "indendørs", når der er behov for det, og vi fik lagt kabel ned, så den kan vide, hvor den skal hen.

Tilbage står nu det spændende, om den kan finde ud af det.

Dagen begyndte med fælles morgenkaffe med rundstykker og tilbehør klokken 08.00. Op ad formiddagen var der en kort pause med øl og vand til de trængende.

Planen var egentlig, at arbejdsdagen skulle slutte med frokost, men ting tager tid. Vi måtte fortsætte efter frokost, hvis vi ville være færdig med robotten, så det gjorde vi, og vi blev færdig.

En rigtig god og værdifuld dag, der på så mange måder er med til at styrke fællesskabet og sammenholdet og gøre Marcussens Bro til "et godt sted at bo".

Finn Carpentier

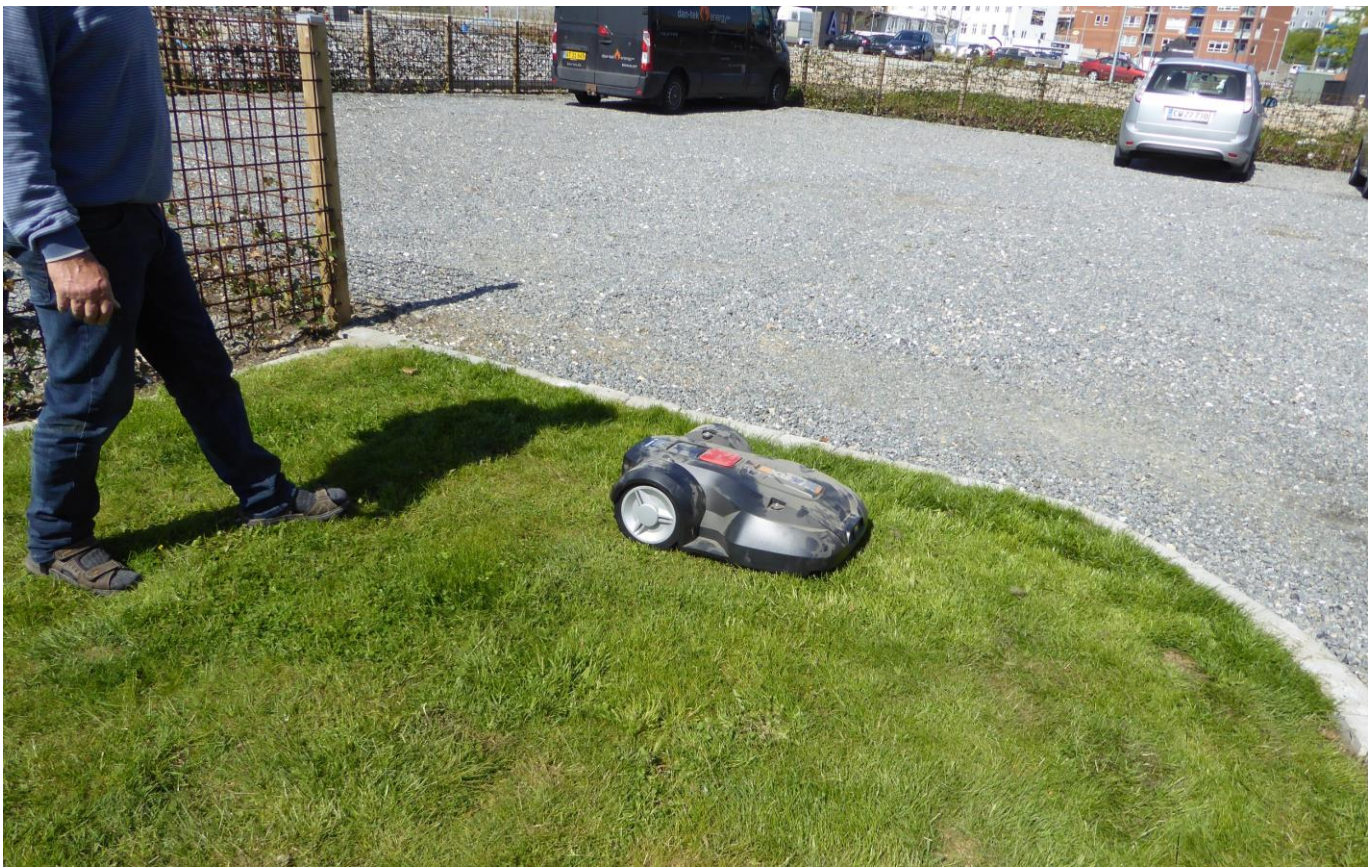
*Robothusets
fundament
etableres*

Robotten forsøgsanbringes i dens hus ↑

Robotten kører - hurra!!! ↓

Generalforsamlingen

Der er for længst udsendt referat fra årets generalforsamling i Andelsboligforeningen Marcussens Bro, og det skal ikke gentages her.

Generalforsamlingen blev afholdt fredag den 13. april i fælleshuset og blev afviklet "i god ro og orden", som det hedder.

Bestyrelsen er af den opfattelse, at det var en fin generalforsamling.

Efter generalforsamlingen samledes den nyvalgte bestyrelse - som i øvrigt er identisk med den afdgående - og konstituerede sig.

Bestyrelsen på Marcussens Bro ser herefter for året 2018-2019 sådan ud:

Fra venstre til højre: Thorkild Nørfelt Løkke; Finn Carpentier; Hanne Toft; Knud Erik Thomsen; Preben Lykke Sørensen.

Formand	Thorkild Nørfelt Løkke
Næstformand	Hanne Toft
Sekretær	Finn Carpentier
Kasserer	Knud Erik Thomsen
Menigt medlem	Preben Lykke Sørensen

Finn Carpentier

Hvordan er det at være i bestyrelsen på Marcussens Bro!

For et år siden, da jeg var til generalforsamling og der skulle vælges et nyt bestyrelsesmedlem, sad jeg og tænkte over, om det var noget for mig.

Nej, det har jeg ingen forstand på, tænkte jeg. Men da en foreslog mig, kom tanken, måske!

Da jeg så blev valgt, begyndte jeg allerede der, at tænke anderledes. Hvad vil det betyde, hvad skal jeg lave, og kan jeg leve op til den tillid, som beboerne jo har givet mig?

Efter generalforsamlingen, mødtes den nye bestyrelse for at konstituere sig. Vi startede med at give hinanden hånden og sige tillykke med valget. Vi blev hurtigt enige om posterne. Jeg prøvede at blive menigt medlem, men Preben ønskede ikke en rokade, så jeg blev næstformand.

Der blev taget et billede af den nye bestyrelse, og allerede der begyndte jeg at føle ansvar, men også en stolthed over at blive valgt og vidste, at jeg ville gøre det bedste, jeg kunne.

Allerede før vores første møde, kom flere beboere til mig for at foreslå noget, ønske ting og forbedringer. Der var ikke længe til vores første møde, så jeg sagde, at jeg ville tage emnerne med til mødet.

På vores første møde, startede vi med at give hinanden hånden og hilse på hinanden. Det gav en ro for mig og en god stemning imellem os. Jeg oplevede, at der blev lyttet, når jeg sagde noget, og at der var tålmodighed, når jeg spurgte om noget, jeg ikke helt forstod. Jeg fik forelagt mine punkter, og de blev behandlet seriøst, så jeg kunne gå tilbage til beboerne og fortælle resultatet af deres ønsker. En rigtig god følelse.

I det første år har der været utroligt mange opgaver, hvor der skulle tages hurtige beslutninger og længere varende beslutninger, nogle gange skulle der handles med det samme og andre gange skulle der flere møder og undersøgelser til, før beslutningerne kunne tages.

Ikke på noget tidspunkt, har jeg følt mig som ny, jeg har kunne debattere på lige fod med de ”gamle” i bestyrelsen, jeg er blevet hørt, og det, jeg er kommet med, er blevet taget til efterretning. Der har både været ris og ros fra min side, og intet har været taget ilde op, tværtimod er alt blevet modtaget og talt igennem.

Det har været et spændende og lærerigt år for mig, som jeg ikke ville undvære. Jeg har fået indsigt i mange ting, bare den måde bestyrelsen arbejder på, hvordan opgaverne bliver fordelt og udført på, er spændende. Men også møderne med kommunen, håndværkerne og naturligvis kontakten til byggefirmaet, har givet et nyt syn på opgaverne.

Hvorfor skriver jeg dette?

Det gør jeg for at give et lille indblik i bestyrelsens arbejde, for at sige at det er spændende og helt ufarligt, at man passer på hinanden, støtter hinanden.

Så hvis du har lyst til at være en del af bestyrelsen, så tøv ikke med at melde dig, det er et dejligt og berigende arbejde.

Med venlig hilsen

Hanne Toft

At køre foråret i møde.

Tiden nærmer sig for den årlige forårstur! Hvornår kan vi komme afsted? I går sneede det, i morgen er der igen lovet sne! Men hvad siger vejrudsigten for i dag, tirsdag den 6. marts?

Der loves tø og solskin. Hvad venter vi på!

Lad os hente campingvognen, pakke og så køre afsted. Som tænkt, så gjort! De første 1000 km var der frost og sne, men inde i campingvognen var der lunt og hyggeligt, når vi slog lejr på en campingplads efter dagens kørsel. Vi mødte andre glade og positive campister, som også længtes efter foråret.

Da vi kom til Spanien, mødte vi de første forårstegn. Mandeltræerne stod i blomst og træerne var forårsgrønne og smukke.

På camping Marjal syd for Alicante bor man i de mest spektakulære autocampere, vi nogensinde har set.

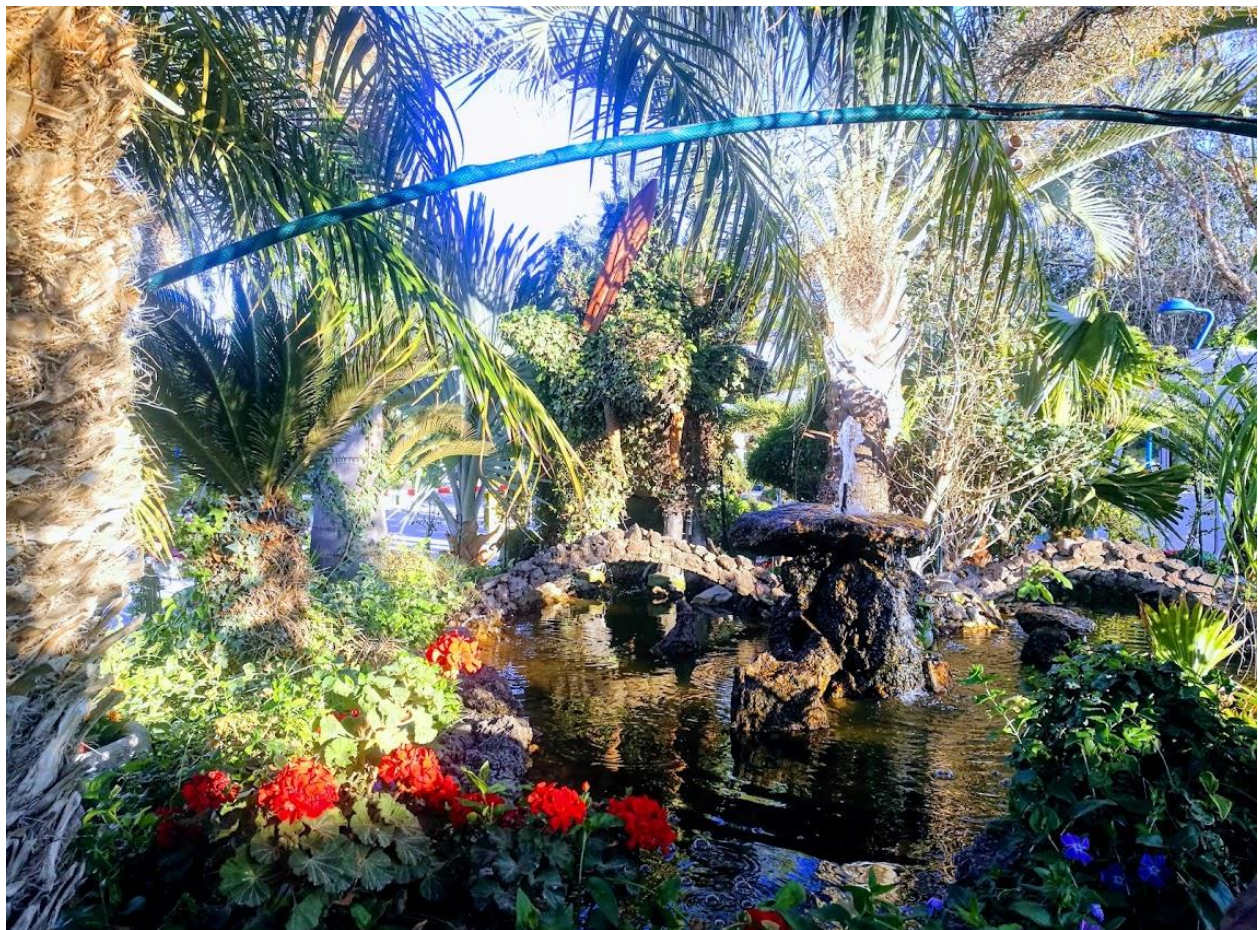
Beboerne her har blomsterarrangementer, kunstigt græs, springvand, lysshow, altaner, der skydes ud i siderne af autocamperne, vi var helt mundlamme!

Camping Playa de Mazarron i den lille by Bolnuevo er som en stor, smuk, velholdt botanisk have. Træer og buske er klippet i spændende former, der er et væld af blomsterkrukker og bede. Den ligger lige ud til Middelhavet, og hvis man går en

tur langs strandpromenaden, kommer man til et bjergområde, hvor klipperne er eroderede i fantasifulde faconer.

Camping Bahia de Santa Pola i Santa Pola er en tredje slags campingplads med en imødekommende og hjælpsom stemning. Det er et familieforetagende, styret

af tre generationer, der hjælper hinanden. Her lever 50 danske familier halve år ad gangen. Byen Santa Pola har en gammel borg, hvor der hver påske afholdes Middelaldermarked. Strandpromenaden er rigtig mange kilometer lang, her findes hyggelige steder, hvor man kan nyde en tapas og en kold øl efter en lang cykeltur langs Middelhavet.

På hjemturen ser vi, hvordan foråret har gjort sit indtog i Frankrig og Tyskland.

I Trier, Tysklands ældste by, ligger bl.a. campingpladsen Trevisis. Her gjorde vi ophold. Pladsen ligger helt ud til Moselfloden, hvor der var en livlig trafik af krydstogtskibe og containerskibe. Trier er en spændende by at besøge, mange gamle romerske aftryk. Vi så bl.a. Porta Negra, den gamle bymur.

Et af vores yndlingssteder er Benicassim, hvor der er den skønneste strandpromenade og fantastiske cykelruter, bl.a Via Verde, som er en nedlagt jernbanestrækning langs Middelhavet.

Sidste campingplads inden Hadsund var Århus Camping. Hjemme igen var der herlige glade gensyn med familien.

Ude er godt, men hjemme er bedst.

Brita og Poul Rosendal

Moderne tider - af Bente Carpentier med appendix af Finn Carpentier

Har du fået et brev i dag? Eller var det i forrige uge?

Måske kan du svare bekræftende på dette spørgsmål og tænke på, hvor dejligt det er at få et personligt brev eller brevkort fra fx en datter, en søn eller et barnebarn, for det *er* noget særligt at hente ”*rigtige breve*” i postkassen på sin fødselsdag, breve, der er skrevet med en personlig håndskrift, og hvor brevskriveren ved hvert pennestrøg har tænkt på modtageren.

Jeg er helt bestemt af den mening, at man tænker anderledes, når man skriver i hånden. Der sker noget andet oppe i ens

hjerne, end når man sidder ved et tastatur. Man husker også bedre det, man har skrevet. Derfor er studerende også på det seneste blevet opfordret til at tage håndskrevne notater.

Derudover synes jeg, det er utroligt vigtigt at træne sin håndskrift.

Nogle kalder et håndskrevet brev for en *"snail-mail"*, og når man har erfaringer med Post Nords postafleveringer, kan man kun nikke og *"tygge sammen"*.

I maj måned sendte jeg et almindeligt brev til min datter i København. Selv om der ikke omdeles breve alle hverdage, burde der ikke gå 12 dage, før hun modtog brevet. I kan helt sikkert alle komme med lignende historier. Måske har I endda oplevet, at breve er fuldstændig forsvundet.

Hvad er der dog sket med det gode, gamle danske postvæsen?

Man kan vist roligt sige, at det er blevet *"overhalet indenom"* af den digitale udvikling op gennem 00'erne og 10'erne, men at det skulle gå så hurtigt, havde vist de færreste regnet med.

Mails og SMS har i den grad taget over, og al kommunikation med det offentlige foregår fx også på den måde. Det skulle være så hurtigt og nemt, men gælder det os alle?

Danmark har siden 1624 haft postvæsen, men fik først i 1860 landpostordning i begrænset omfang. Efterhånden blev der oprettet landpostruter over hele landet. De første landpostbude kunne dagligt gå omkring 30 km i alskens vejr.

"I sne og slud skulle posten ud".

Siden blev cyklerne langsomt udbredt, og fra 1960 kom bilerne i brug.

Det kunne være et utroligt hårdt og strabadserende job at være landpost. Mange af jer husker nok lige som jeg, hvordan postbuddet stred sig igennem på dårlige veje og sommetider blev voldsomt generet af en bidsk frit strejfende hund.

Landpostbudene fyldte ikke blot rollen ud som post-omdelere, men de udfyldte også en social funktion. For mange mennesker var de en værdifuld menneskelig kontakt i hverdagen, og folk bød gerne postbuddet på en kaffetår og hyggesnak.

Det var der tid til dengang, og der var tid til, at et postbud kunne give en håndsækning og opmuntring til folk, der havde behov. Landpostbudene kendte deres distrikter og deres kunder og kunne endda få brug for at yde hurtig hjælp i forbindelse med fødsler, sygdom eller endda dødsfald.

Jeg har fundet en lille historie om, hvad et landpostbud kan blive bedt om. Om den er sand, må I selv tage stilling til.

Udnyttet tjenstvillighed

"Landpostbudene i visse egne af landet er lidt betænkelige ved, at deres rutes beboere ofte pålægger dem lidt for urimelige pligter, der sinker postombæringen," skriver postbladet Gedsted Avis den 1.februar 1945.

Hos smed Jensen var følgende brev sat ved døren med en tegnestift. Det lød nogenlunde sådan:

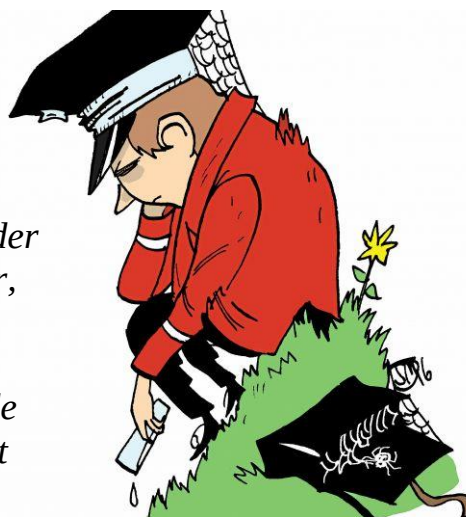
"Kære Lars Post!

Som du kan regne ud, er vi ikke hjemme. Vi er til sølvbryllup hos cykelhandleren i Svenstrup, og vi bliver der nok i nat, både Maren og jeg.

Avis og eventuelle regninger skal du ikke lægge udenfor. Nøglen ligger nemlig under måtten, så du kan bare gå ind og lægge dem på skrivebordet. Der ligger for resten et

par regninger, som jeg ikke fik talt sammen. Kan du ikke lige ordne det og så tage dem med. Du kommer alligevel forbi Lars Mikkelsen og karetmageren i løbet af dagen.

Hvis du har post til sognefogeden, så kan du lige tage et plovjern med, som jeg har repareret for ham. Det ligger ude ved siden af fyrstedet i smedjen. jeg har lagt det der, for at du lige kan se, om der er blus nok. Ilden skulle gerne holde, til vi kommer hjem igen. Er der for lidt gløder, så ligger der en sæk ude i hønsehuset. Den plejer ikke at ligge der, men jeg har lagt den derud, for at du kan tænke lidt på hønsene. Der står lidt hønsefoder inde i vaskerummet. Det har jeg sat derind, for at det sagde Maren, at jeg skulle, for så kom du nok i tanke om at komme rent vand på det tøj, som vi har lagt i blød.

Du kan tørre dine hænder i køkkenet. Der hænger et håndklæde ved siden af Marens to nye forklæder, som du havde med i onsdags. Hun kan ikke lide farven, så kan du ikke tage dem med ind og få dem byttet? Du skal jo alligevel til byen for os. Vi mangler nemlig sådan tøfler begge to. Det skal være nogle nydelige nogen, helst med kvaster. Maren bruger nr. 42. Dem vil du nok lige købe til os. Pengene kan du altid få. Ja, så var der vist ikke mere.”

Smeden.

PS. Husk at give hunden mad. Der står lidt på komfuret, men det skal du såmænd ikke røre ved, selv om det trænger slemt til at blive renset.

Bente Carpentier

Tankevækkende vel egentlig, at når det kommer til stykket, er det vel vores egen skyld - eller?

Appendix

Da jeg læste Bentes fine ord om postsituationen i dagens Danmark, kom jeg til at tænke på, hvordan situationen er for os på Marcussens Bro.

Den er selvfølgelig ikke anderledes end i det øvrige kongerige. Vi får post sådan cirka 2 gange om ugen, hvis det ellers går, som det helst skulle. Pakkepost og varer bestilt på nettet leveres efter bestilling og rimelig hurtig - også selvom levering varetages af Post Nord.

På den måde fungerer postvæsenet udmærket, og det er vel egentlig det, der er brug for. Mærkeligt måske derfor at tænke på, at der tilsyneladende ikke er problemer med at få omdelt reklamer og diverse tryksager så ofte, som det er ønskeligt - hyppigere end almindelig post.

Og så et lille kuriosum: hos os holder vi stadig en avis, der udkommer i gammeldags papirudgave. Den bliver leveret dagligt i vores postkasse allerede omkring klokken 05.00 om morgenen.

Jo, der er noget, der fungerer, og som vel kan være en trøst midt i noget, der kunne ligne et *"tilfældighedens spil"*.

Finn Carpentier

Sankt Hans aften på Marcussens Bro lørdag den 23. juni klokken 18.30

Vi mødes ved fælleshuset, hvor den store grill er tændt og bålet gjort klar - måske endda med en lille heks i toppen.

Vi spiser og hygger os sammen, synger måske en af vore skønne sommersange - *midsommervisen kunne være et forslag* - og så vil vi glæde os over de efterhånden mange skønne sommerdage, vi allerede har haft, og håbe på flere af samme slags.

Til aftenen medbringer man selv kød, salat og andet tilbehør efter eget behov og ønske.

Bente og jeg kan desværre ikke være med. Jeg skal holde båltale i Terndrup, hvis alt går efter planen.

Til trods herfor: Glædelig Sankt Hans til jer alle. Glædelig sommer

Finn Carpentier

*Og søen blank og rolig står
med himlen i sin favn!*

*Der er smukt ved Mariager Fjord. Smukt
ved Hadsund. Smukt ved Marcussens Bro.*

KANAL-NYT nr. 10 2018 er nu færdigt. Vi håber, bladet må være jer til glæde.

Tak for input, ideer, artikler og billeder. Jeg har brugt det, jeg kunne, men tak til alle jer, der har leveret.

Som aftalt bliver bladet ”*omdelt*” digitalt og vil være tilgængelig på hjemmesiden på adressen <http://www.marcussensbro.dk/>

Næste nummer af KANAL-NYT udkommer efter planen i december måned.
Deadline er mandag den 5. november 2018.

Glædelig sommer til jer alle - og tak for denne gang
Bente og Finn